

[Indenrigsministeren.]

Resultatet blevet, at flere og flere af Personalet kommer over paa den kortere Arbejdstid. Jeg mener ikke, at Ministeriet kan fravige den principielle Linie, som hidtil er fulgt, men jeg skal være opmærksom paa Spørgsmaalet, og er der Omraader inden for Tjenesten, hvor der kan fremføres vægtige Grunde for at henføre Arbejdet under den lavere Tjenestetid, er jeg villig til en Drøftelse af Spørgsmaalet. Naar Fagskolen for Plejere ikke hidtil er blevet realiseret, er det ikke, fordi denne Sag ikke har Sindssyge-væsenets Interesse — tværtimod —, men Spørgsmalets Udsættelse skyldes udelukkende finansielle og praktiske Grunde.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen anmodede om en snarlig Ændring af Selskabsbeskatningen, saaledes at Brugsforeninger undergives samme Beskatning som Aktieselskaber. Jeg har paa Linie med denne Anmodning for nylig modtaget en Henvendelse fra en Række Handels- og Købmandsorganisationer, der ønskede, at Statsskatte reglerne med Hensyn til Beskatning af Brugsforeninger blev gældende ogsaa for den kommunale Beskatning.

Deroverfor vil jeg gerne sige, at vi jo i Almindelighed i vor kommunale Beskatning bygger paa Statsskattegrundlaget, og derfor vil det ogsaa være naturligt at ændre den kommunale Skattelov, saa den paa det her omtalte Omraade bliver i Overensstemmelse med Statsskatte reglerne. Men de Ændringer af Brugsforeningsbeskatningen, som er foretaget i de sidste Aar, har jo haft en noget midlertidig Karakter, og det er formentlig Grunden til, at Indenrigsministeriet har villet afvente og se, om det Resultat, man nu var kommet til, var saadan, at det ikke straks skulde ændres igen. Det er ikke gavnligt alt for ofte at ændre i den kommunale Skattelov. Men hvis det nu skulde vise sig, at der er faldet Ro over Spørgsmaalet om Brugsforeningsskatten, saa vi bliver staaende ved det Resultat, der er opnaaet for Statsskattens Vedkommende, er jeg villig til at tage Spørgsmaalet op om Ændring af Kommuneskatte reglerne. I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at jeg synes ikke, han i Spørgsmaalet om Brugsforeningerne helt fulgte den gode Anvisning, han gav til andre, om altid i sin Fremstilling at være uhildet og fuldt ud objektiv.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit anmodede om en Redegørelse for en Sag vedrørende Københavns Hospitalsvæsen. Sagen, det ærede Medlem ønskede oplyst, blev sidste Sommer omtalt i Pressen

og vakte dengang en Del Opmærksomhed. Det drejede sig om en Fader, der henvendte sig til Kommunehospitalet med et sygt Barn og anmodede om at faa Barnet indlagt. Den vagthavende Læge henviste imidlertid Faderen til et andet Hospital, som modtager Patienter med Forbrændinger, og Faderen tog da med Sporvogn til det anviste Hospital, hvor Barnet ogsaa blev indlagt. Barnet døde ca. 1½ Døgn efter Indlæggelsen. Borgmesteren i København, under hvem Hospitalerne sorterer, lod straks foretage en Undersøgelse af Forholdene, som havde været fremme i Pressen, og gav senere Meddelelse til Offentligheden om Resultatet af den foretagne Undersøgelse. Hospitalsledelsen mener ikke, der kan rettes nogen Anke mod Lægen, som har Ansvaret for Barnets Henvi-
sning til et andet Hospital.

Der var fra alle Sider Enighed om at beklage, at Restriktioner gjorde det nødvendigt at udvise saa stor Tilbageholdenhed med Hensyn til at anvende Ambulance, saa man i det foreliggende Tilfælde havde maattet henvise Faderen til at benytte Sporvogn, og Magistraten indskærpede paa den givne Anledning Hospitalernes Ledere ved deres Skøn over Nødvendigheden af Benyttelsen af Ambulancen at tage de videst mulige Hensyn til saavel Patienter som deres Paarørende. Det er forstaaeligt, at et Tilfælde som dette rører Forældre dybt. Mange vil ogsaa mene, at Ambulancen i dette Tilfælde burde være tilkaldt til Befordring af det syge Barn, men alle ansvarlige Myndigheder, der har haft med Sagen at gøre, er enige om, at Køreturen med Sporvognen ikke havde nogen Betydning med Hensyn til Sygdommens Forløb. Barnets Liv kunde ikke være reddet, selv om Ambulancen var blevet benyttet, det gaar alle Udtalelser fra Lægerne ud paa. Det er min Opfattelse, at Københavns Magistrat med stor Omhu og Aarvaagenhed leder Kommunens Hospitalsvæsen, og at Befolkningen kan have Tillid til Sygehusvæsenet her i Byen.

Det ærede Medlem Hr. Axel Ivan Pedersen omtalte som flere andre ærede Medlemmer visse Bolig- og Huslejespørgsmaal og henstillede, at de rejste Spørgsmaal blev taget med i Overvejselsen ved en kommende Behandling af Huslejeloven. Jeg kan give det ærede Medlem Tilsagn om, at dette skal ske.

Til det ærede Medlems Forespørgsel om, hvorledes en Kommunes Boligtilsyn skal forholde sig, saafremt en Husejer ikke vil efterkomme et Paabud om Istandsættelse af en sundhedsfarlig Lejlighed, vil